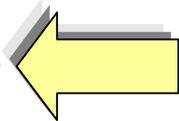

လမ်းကြိုရင်ဝင်စားသွားပါ (၂)

နှလုံးသားအသစ်နဲ့အချစ်

MAY '2001.

'ကြွကြပျံ့ရင် ဘာသုံးဆောင်ကြမလဲဟင်းမျိုးစုံရှိပါတယ် သက်သတ်လွတ်ဟင်းများလဲ ရနိုင် ပါတယ်'
စာရင်းတွေတွက်နေရင်းက ဆိုင်ရဲ့အကြိုတော် သင်းသင်းရဲ့အသံကြောင့် ဆိုင်ရှေ့ကိုကြည့် လိုက်မိတော့
ဆန်နီပစ်ကပ်အဖြူလေးတစ်စီးရောက်နေပြီး ကားပေါ်ကနေ အသက်၅၀ကျော်လင်မယားနဲ့ အသက်၂၀ကျော်ကောင်မလေး ၂-
ယောက်ဆင်းလာကြပါတယ်။

'အထဲဝင်ကြပါရင် အပူအအေးမျိုးစုံရနိုင်ပါတယ်' ကျမလဲကောင်တာကထွက်ပြီးကြိုလိုက်တယ်။ အဖိုးကြီးကစပြီး -
'သမီးက ဒီဆိုင်ရှင်လား '
'ဟုတ်ပါတယ်ရှင်'

'အေးကွယ်- အဘတို့သာမညကုသွားမလို့လာကြတာ ဒီနားရောက်မှကားက ဘယ်လိုဖြစ် တယ်ဆာသိဘူး
စိတ်ချရတဲ့ဝပ်ရှော့များရှိသလား အခုတော့ထမင်းအရင်စားကြမယ်'
'ကိုမောင်သန်း သက်သတ်လွတ်ဘဲစားနော်' လို့အဖွားကြီးကဝင်ပြောပါတယ်။

'အေးပါ မိန်းရ'

ကျမလဲ ဆိုင်လာတဲ့သူတွေအဆင်ပြေအောင်လုပ်ပေးနေကြမို့-
'ဟုတ်ကဲ့ အဘတို့အေးအေးဆေးဆေးစားကြပါ ဝပ်ရှော့ကဒီနားတင်ရှိပါတယ် လူလွတ်ပြီး ခေါ်ခိုင်းလိုက်ပါ့မယ် မိချိုရေ
သက်သတ်လွတ်ဟင်းတွေချပါကွယ် အစုံယူလာခဲ့နော်'
ကားမောင်းတဲ့သူကတော့အသက်၃၀-လောက်လူငယ်တယောက်ပါ ကားကိုရှုဖွင့်ပြီး ကြည့်နေတယ်။

'ကိုမောင်သန်း ရှင့်တူကိုခေါ်ဦးလေ ထမင်းအရင်စားခိုင်းပါဦး '

'အေးပါ လာပါလိမ့်မယ်'

ထမင်းဟင်းတွေချပေးနေတုန်း သူဝင်လာပါတယ် တော်တော်ကြည့်ကောင်းပြီး ဆွဲဆောင်မှုရှိတဲ့သူ တယောက်ပါ။
'ဗညားရေ ကားဘယ်လိုအခြေအနေရှိလဲ'
'ကျွန်တော့်အထင်တော့ ဂတ်စကက်ပြတ်တယ်ထင်တယ် ဝပ်ရှော့ဆရာပြရင်တော့ သေသေ ချာချာသိရမှာပေါ့
ရေဒီအတာထဲမှာ အင်ဂျင်ထိုင်တွေတွေနေတယ် ဦးလေး '

'အေးကွာ ဒီကတူမလေးက ဝပ်ရှော့ဆရာခေါ်ပေးမယ် အခုတော့ထမင်းအရင်စားပါဦး'

အဖိုးကြီးအပြောမှာ သူက ကျမကိုလှမ်းကြည့်လိုက်တယ် သူ့အကြည့်ကရင်ဖိုစရာပါရင် အိပ်ပျော်နေတဲ့
ကျမနှလုံးသားတွေပြန်ပြီးနိုးထလာပြီထင်ပါတယ်။ သူတို့အားလုံးရဲ့စကားသံတွေဟာအောက်သံတော်တော်
လေးဝဲတယ်မော်လမြိုင်ဘက်ကဖြစ်မယ်ထင်ပါတယ်။ ဆိုင်ကကောင်လေးကို ဝပ်ရှော့ဆရာခေါ်ခိုင်းလိုက် တာ ထမင်းစားအပြီးမှာရောက်လာတော့
ကားကိုစစ်ကြည့်ကြတယ်။

'အထရေ ဂတ်စကက်ပေါက်တာသေချာတယ်'

'ဒါဆိုရင် ဘယ်လောက်ကြာမလဲ ဆရာလေး '

'ဂတ်စကက်ပေါက်တာ တခုထဲဆိုရင်တော့ တစ်ညအိပ်နိုးပြီးပါတယ် ဒါပေမယ့်ဖွင့်လိုက်ရင် တခြားကိစ္စတွေပါ တွေ့ရတတ်တယ်
ဘားရွှင်ဘားကိုက်တွေပါလုပ်ရရင်တော့ ၃-၄ရက်အထိကြာတတ် ပါတယ်'

'အေးကွာပြင်တာကတော့ပြင်ရမှာဘဲ တို့ခရီးစဉ်တော့ပျက်လို့မရဘူးဒီနားမှာ သာမညအထိ ကားငှား လို့ရမလားဆရာလေး '

'ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော့်ဆရာကြီး ပါပလေကတော့အားတယ် အာလိုက်ပြောကြည့်ပေါ့ '

အဲဒါနဲ့ အဖိုးကြီးက-'လာကွာ ဗညားပါလိုက်ခဲ့ သွားမေးကြည့်တာပေါ့ '

သူတို့ထွက်သွားကြပြီး ဆိုင်ထဲမှာကျန်ခဲ့တဲ့အန်တီကြီးကို ကျမက-

'အန်တီတို့က မော်လမြိုင်ဖက်ကလာတာလားဟင်'

'အေးကွဲ မော်လမြိုင် ခိုင်းဝန်ကွင်းမှာနေတယ် အလုပ်ကတော့ 'ပင' မှာဆားကွင်းတွေ ရှိတယ် ဆား လုပ်ငန်းပေါ့ကွယ်'

'ပင ဆိုတာဘယ်နားမှာလဲအန်တီ'

'သံဖြူရေပုံဖက်မှာပေါ့ ပင်လယ်ကမ်းခြေမှာပါ'

'အော်- ဒါဆိုအန်တီတို့က ဆားကွင်းသူဌေးတွေပေါ့နော်'

'အဲဒီလောက်လဲမဟုတ်ပါဘူးညီမရယ် အခုလဲဒီသမီးလေးကျောင်းပိတ်တုန်း သူ့သူငယ်ချင်း နဲ့ သာမည ဆရာတော်ကြီးပျားဘို့
ထွက်လာခဲ့တာ ကားပျက်လို့စိတ်တော်တော်ညစ်သွားတယ် ညီမဆို နားမှာမို့တော်သေးတော့တယ်'

'ကျမဆိုမှာတော့ ဘာမှမပူနဲ့အန်တီ တတ်နိုင်တာအားလုံးကူညီပါ့မယ်'

'အေးကွယ် ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဒါ့ထက်ညီမကဘယ်ဇာတိလဲ'

အန်တီကြီးက ကျမကိုပြန်မေးတော့-

'ကျမအဖေက မုဒုံဘက်ကပါ နှင်းပုလဲသူအမေနဲ့အိမ်ထောင်ကျပြီး ကျမကိုတော့ ဘီးလင်း မှာမွေးပါတယ် အပေ့ညီမတော့ မုဒုံဈေးထဲမှာဆိုင်ထွက်တယ် ဒေါ်အိမ်သူတဲ့ မုဒုံထည့်တွေရောင်းတယ် မရောက်တာလဲ ၄-နှစ်လောက် ရှိပါပြီ သွားတော့သွားချင်သေးတယ်'

'ကြားဖူးသလိုဘဲအန်တီသိတယ်ထင်တယ် မော်လမြိုင်ရောက်ရင်တော့ဝင်ခဲ့နော် ခိုင်းဝန် ကွင်းမှာ မင်းမောင်သန်း-မိတင်နှင့်ဦး ဆိုရင်ဘယ်သူမေးမေးရတယ် ညီမလေးကိုလဲအန်တီက မြင်မြင် ချင်းခင်မိတယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ လာဖြစ်အောင်ကြိုးစားပါမယ်'

ကျမတို့စကားကောင်းနေတုန်း အဖိုးကြီးနဲ့သူတို့ပြန်လာပါတယ်။ ကိုဗညားနဲ့အကြည့်တွေဟာ ကျမခင်မာ ဘဲရှိနေတာမို့ သူကျမကိုသဘောကျနေတာ သေချာနေပါပြီ။

'မိနှင်းရေ ကားကတော့ငှားလို့ရခဲ့ပြီ သူလူတယောက်လိုက်ပို့ပေးမယ် တော်ကြာသွား ကြရအောင်'

'ဒါထက် ရှင့်ကားကကော'

'ဗညားနေခဲ့ပြီးစောင့်ပြင်မယ် ပြီးရင်သူလိုက်လာမှာပေါ့ '

'ကျမတို့က သာမညကစောင့်နေမှာပေါ့ ဘယ်အချိန်ပြီးသလဲ ဘယ်လိုသိမလဲ'

ကျမကဝင်ပြီး- 'ဒီလိုလုပ်ပါလားအန်တီ သာမညတောင်ခြေမှာကျမအသိဆိုင်ရှိတယ် ဖုန်းလဲရှိတယ် အန်တီတို့အိမ်ကို ဆက်သွယ်ထားရင် ဒီကကိုဗညားကဖုန်းလှမ်းဆက်လို့ရတာပေါ့ ကျမဘေးအိမ်က ဖုန်းနံပါတ်ယူသွားပြီးဒီကိုလဲလှမ်းပြီး ဆက်လို့ရပါတယ်'

'ဒါဆိုအဆင်ပြေတာပေါ့တူမလေးရယ်'

'သာမညတောင်ခြေမှာ ဈေးလေးရှိတယ် အဲဒီဈေးလေးနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်လောက်မှာ ဖိုးခွားလေး ဆိုတဲ့စတိုးဆိုင်လေးရှိတယ် မနော်နဲ့ဖိုးခွားလေးတို့မောင်နှမ ဈေးရောင်းကြတယ် မနော်က ကျမသူငယ်ချင်းလေ အရမ်းကိုသဘောကောင်းကြတယ် ဖုန်းနံပါတ်က ၀၃၇-၇၀၀၃၇ ဘားအံဖုန်းဘဲ ကျမစာရေးပေးလိုက်ပါမယ်'

'ကျေးဇူးတင်လိုက်တာတူမကြီးရယ်'

ကျမလဲ ဘေးအိမ်က ဖုန်းနံပါတ်ရေးပေးလိုက်ပြီး ကားရောက်လာတာနဲ့ သူတို့ထွက်သွားကြပါ တော့တယ် ဆိုင်မှာတော့ကိုဗညားတစ်ယောက်ပဲ ကျန်ခဲ့တော့တာပေါ့။

'နံမည်က ... ကိုဗညားနော်'

'ဟုတ်ကဲ့ အပြည့်အစုံက ဗညားအိမ် ပါ။ အမက မတင်အေးပေါ့နော်'

'ဟုတ်ကဲ့ ကိုဗညားကအသက်သယ်လောက်ရှိပြီလဲဟင်'

'၃၀- ပါ အမကကော'

'အဲဒီအမဆိုလို့ အသက်မေးရတာ ကျမက ၂၈-ပဲရှိပါသေးတယ်'

'ဟာဗျာ...ဆောရီးနော် မတင်အေးကကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ထွားလို့ပါမျက်နှာက တော်တော် နုသေးတာဘဲ'

'ကိုဗညား ဘာစားမလဲဆိုင်မှာအစုံရှိတယ် ပြီးရင်ပိုက်ဆံရှင်းလိုက်ရုံဘဲ'

သူနဲ့ကျမဟာ ခနလေးနဲ့ရှင်းနှီးသွားခဲ့ပါတယ် သူ့မျက်နှာကို ကြည့်ပြီးစကားပြောနေရတာကိုပဲပျော် နေမိတယ်။

'ကျွန်တော် ဒီမှာတည်းလို့ရမလား '

'ရပါတယ် ကျမခင်မာဘုရားဖူးတွေအတွက် အခန်းလေးတွေရှိတယ်'

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ်မတင်အေးရာ ဒီနားမှာကားပျက်တာကံကောင်းသလိုတောင်ဖြစ်နေပြီ'

'ကဲကဲ ...ပစ္စည်းတွေသိမ်းပြီးအနားယူလိုက်ပါဦး မိချိုရေ ...နေရာလိုက်ပြလိုက် ငါ့အခန်း ဘေးက အခန်းလေးထဲပို့ပေးလိုက်ပါ ကိုဗညားအားမနာနဲ့နော် နားနားနေနေပေါ့'

ကျမလဲ ထွက်သွားတဲ့ သူ့နောက်ကျောကိုငေးကြည့်ရင်း သက်ပျင်းချလိုက်မိပါတယ်။ အော် ... အိပ်ပျော်နေတဲ့ကျမရဲ့ နှလုံးသားခံစားမှုလေး ပြန်များနိုးထလာလေမလားရယ်လို့ပေါ့။

ပစ္စည်းတွေထားပြီး ပြန်ထွက်သွားတဲ့သူဟာ ညနေစာကိုတောင်ခနလားစားပြီး ဝပ်ရှော့မှာအင်ဂျင် အပြီးဖွင့်နေရလို့ မိုးချုပ်မှပြန်ရောက်လာပါတယ်။သူပြန်ရောက်တော့ ကျမတို့ဆိုင်သိမ်းပြီးပြီ ည-၉ နာရီ ကျော်လို့ကောင်မလေးတွေလဲ အိပ်ကုန်ကြပြီ ကျမတယောက်ထဲဆိုင်ရှေ့မှာထိုင်နေတာနဲ့-

'ကျွန်တော့်ကိုစောင့်နေရတာလားမတင်အေး အားနာစရာကြီးဗျာ'

'ရပါတယ် ကျမကနေတိုင်းဆိုင်သိမ်းပြီးမှအိပ်တာပါ ဒါထက်ရှင့်ကားအခြေအနေက'

'အင်ဂျင်တော့ဖွင့်ပြီးပြီလေ ဂတ်စကက်ပြတ်တဲ့အပြင် ဘားကွင်းတွေစားနေလို့ တွင်ခုံကို တခါထဲပို့ခဲ့တယ် မနက်ဖြန်ညနေမှ ပစ္စည်းတွေရမယ် သဘက်ခါနေခင်းလောက်မှ ပြီးမယ်ပြောတာဘဲ' ကျမပျော်သွားတယ် ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ် သူ့ကိုနောက်ထပ်မြင်နေချီးမှာပေါ့။

'ကျွန်တော် ရေချိုးလို့ရမလားဟင်'

'ရပါတယ် နောက်ဖေးမှာအားလုံးရှိတယ်'

သူ့ရေချိုးနေတုန်း ကျမစာရင်းတွေတွက်နေတယ် သူ့ကိုစောင့်နေတာပေါ့။

'မတင်အေးက တစ်ယောက်ထဲနေခို'

'ဟုတ်ကဲ့'

'အေးဗျာ အခုလိုကြိုးစားနေတဲ့မတင်အေးကိုမြင်တော့ ကျွန်တော်သဘောကျမိတယ်'

'ရှင်

ကျမဟာပြန်ပြောရမှန်းမသိတော့အောင်ဖြစ်သွားတယ်။ သူ့စကားက တဲ့တိုးကြီးလေး-

'အော် ခေတရီးဗျာ ကျွန်တော်ပြောတာက မတင်အေးဘဝကိုပြောတာပါ'

'ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့'

ကျမရင်တွေခုန်သွားခဲ့တယ် အပျိုဖြန်းလေးဘဝတုန်းကလိုပါပဲ။

ဒီလိုနဲ့ခိုင်ကမီးတွေပိတ်ပြီး မီးလုံးလေးတလုံးအောက်မှာ သူ့နဲ့ကျမစကားထိုင်ပြောခဲ့ကြတာ မိုးချုပ်တဲ့အထိပဲပေါ့။ သူ့စကားတွေက တစ်ခါတလေကျမကိုချစ်စောင်းစောင်းပြောပေမယ့် စိတ်ဆိုးဟန် မပြခဲ့ဘူးလေ။

'ကဲကဲ စကားလဲပြောလို့ကောင်းနေတာ ညာ နှာရီထိုးတော့မယ် မတင်အေး အိပ်ရေး ပျက်နေဦးမယ်လေအိပ်ကြတာပေါ့'

ကျမတို့ထလာပြီး အထဲရောက်တော့ ကျမအခန်းသားက သစ်သားတန်းကို ခလုပ်တိုက်မိပြီးဟန် ချက်ပျက်သွားတယ်

'အိုးအမေ'

သူကကျမကို ဖမ်းထိမ်းလိုက်ရင်းနဲ့ နှစ်ယောက်သားဖက်လျက်အခန်းနံရံနဲ့ကပ်သွားပါတယ်။

သူ့နှာခေါင်းကကျမပါပေါ်ကျလို့ပေါ့။ ကျမလဲငြိမ်နေမိတယ်။ သူ့ရဲ့ကိုယ်နဲ့လေးရှုနေရပြီး သူ့လက် မောင်းတွေနဲ့ထွေးပွေထားတာကို ကြည့်နူးနေတယ်။ တော်တော်လေးကြာမှ ကျမလူးလွန်းပြီးဖယ်လိုက် တယ်။

'ခေတရီးနော် မတင်အေးလဲကျသွားမှာစိုးလို့ပါ'

'ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့ ရပါတယ်'

ကျမလဲ ရှက်ရှက်နဲ့အခန်းထဲပြေးဝင်ပြီး သူ့ကိုလှည့်ကြည့်တော့ အပြင်မှာရပ်နေပြီးကြည့်နေတာ တွေ့ရတယ်။အကိုမောင်တို့ ကိုနိုင်ပန်းလှတို့နဲ့တွေ့ခဲ့ရသလို ရင်တွေအရမ်းခုန်နေတယ်။ အမှန်ပြောရရင် ကိုဗညားရဲ့ရင်အုပ်ကြီးပေါ်မှာမှေးပြီးနေချင်မိတာပေါ့။ ဒါပေမယ့်ကျမအပေါ်စားဖြစ်သွားမယ်လေခါကြောင့် တံခါးဝကိုလာပြီး -

'အကို အိပ်တော့နော်' ဆိုပြီးတံခါးပိတ်လိုက်ရပါတယ်။

သူကတော့ ကျမကိုချစ်ခိုးဝေနေတဲ့ မျက်လုံးတွေနဲ့ကြည့်ပြီးကျန်ခဲ့လေရဲ့ အခန်းထဲရောက်ပေမယ့် တော်တော်နဲ့ အိပ်မပျော်ဘူး လူးလို့မိုးရင်းနဲ့ညာ နှာရီကျော်မှအိပ်ပျော်သွားပါတော့တယ်။

နောက်တနေ့နံနက်မှာ မနေ့ညကကိစ္စကြောင့် ကျမကနံနက်နိုးနေပေမယ့် သူကတော့မသိသလိုနဲ့ စောစောရေချိုးပြီး ဝပ်ရှော့ကိုထွက်သွားတယ်။ နေခင်းမှာ သူထမင်းပြန်စားတော့ ကျမဈေးသွား နေလို့ မတွေ့ဘူး။ ညနေစောစောပြန်ရောက်လာတော့-

'မတင်အေးရေ ပစ္စည်းတွေတော့စုံပြီ ဒီညအင်ဂျင်ပြန်အုပ်မယ်ပြောတယ် မနက်ဖြန်ထမင်း စားချိန်ပြီးမယ်ပြောတာပဲ'

'ဟုတ်ကဲ့ရှင်'

ကျမစိတ်ကျသွားတယ် သူပြန်ရတော့မှာပေါ့။ ခနနေတော့ မနော်ခီကပုန်းဝင်လာလို့သူ့သွားပြော တယ် ပြန်လာတော့-

'ကျွန်တော် မနက်ဖြန်သွားရတော့မယ်'

'အပြန်ကျရင်ဝင်ခဲ့ဦးမှာမဟုတ်လား '

ကျမမျှော်လင့်ချက်ကလေးနဲ့မေးမိတာကိုသူက-

'မဝင်နိုင်ဘူးမတင်အေးရယ် ပိုင်ကျံ့မှာကိစ္စရှိလို့ဝင်ဦးမယ်ပြီးရင်ဇာသပြင်ဘက်က တံတား ကူးပြီးပြန်မယ်လို့ ဦးလေးကအခုထဲပြောတယ်'

'သထုံကိုမဝင်ဘဲပြန်လို့ရတာပေါ့နော်'

'ဟုတ်တယ်လေအခုခေတက်ပြီးတဲ့တံတားကကူးလိုက်ရင်မော်လမြိုင်အရှေ့ဘက်က ညောင် ပင်ဆိပ်ကိုတန်းရောက်သွားတာပေါ့'

'အော် အော်

ကျမလဲစိတ်ညစ်သွားပါတော့တယ် နှလုံးသားအသစ်ကလေးနဲ့ချစ်မိနေပါပြီအကိုရယ်။

အဲဒီညဦးပိုင်းကစပြီး သူ့နဲ့စကားတွေပြောနေတာ ဘာ-နှာရီလောက်စကားဖြတ်ပြီး ဆိုင်ထဲဝင်ခဲ့ ကြတယ်။ မနေ့ညကခလုပ်တိုက်မိတဲ့နေရာမှာ သူက-

'ခနလေးနေပါဦး မတင်အေးစိတ်မဆိုးဘူးဆိုရင် ပြောစရာလေးရှိလို့ပါ'

'ဟုတ်ကဲ့'

သူကကျမပုခုံးနှစ်ဖက်ကိုကိုင်ပြီး-

'အေးကို အကိုသိပ်ချစ်နေမိပြီ အေးကကောကိယ့်ကိုချစ်တယ်မဟုတ်လားဟင်'

ကျမဟာပြန်ပြောရလဲ သူ့ကိုစိတ်ဝင်စားနေတာကတော့ အမှန်ပဲလေ။ ဒါကြောင့်ငြိမ်နေလိုက် တယ်။ ဆိုင်ထဲမှာ သူ့နဲ့ကျမကလွဲလို့ အားလုံးအိပ်ကုန်ကြပြီ။

သူကကျမကိုဖက်လိုက်ပြီး ပါးကိုနှမ်းပါတယ်။ ပြီးတော့ နှုတ်ခမ်းကိုနှမ်းမယ်အလုပ်မှာ ကျမရုန်း ထွက်လိုက်ပြီး-
'ဟို ဟို မကောင်းပါဘူးအကိုရယ် အခုမှတွေ့တာနှစ်ရက်သာရှိသေးတယ်'
'အေးရယ် တကယ်ချစ်မိတာပါ နှစ်ရက်ထဲဆိုပေမယ့် အနှစ်၂၀လောက်ချစ်သလို ချစ်မိ တာပါ'
'အကိုကိုမယုံရဲပါဘူးရှင်'
'ယုံပါအေးရယ်' ဆိုပြီးနှုတ်ခမ်းကိုအတင်းနှမ်းပါတော့တယ်။ သူ့အနမ်းတွေကြောပြီး ကျမ အသက်ရှူကြပ်လာတာပေါ့။
'ဖယ်ပါအကိုရယ် အေးအသက်ရှူကြပ်တယ်'

ကျမသူ့ကိုတွန်းဖယ်ပြီး အခန်းထဲပြေးဝင်ခဲ့ပါတယ်။ အခန်းထဲရောက်တော့ ကုတင်ပေါ်ထိုင်နေ တုန်း သူကလိုက်ဝင်လာပြီး ဖက်ပြန်ရော

'အေး အကိုကိုစိတ်ဆိုးသွားလား အေးကိုသိပ်ချစ်မိလို့ပါ'
ပြောရင်းနဲ့ နမ်းနေတာက ကျမပါးနှစ်ဖက်စလုံးနဲ့ နှုတ်ခမ်းကိုပါအားပါးတရပါတဲ့။ သူ့အနမ်းတွေ မှာသာယာမိနေပြီး
အလိုက်သင့်လေပြန်ကော့ပေးထားမိတယ်။ နားရွက်နောက်နားလေးတွေနဲ့လည်း ကိုနှမ်းတဲ့အခါမှာတော့-
'အင်း ဟင်း အကိုရယ်'

ကျမလဲသူ့ကိုအလိုက်သင့်ပြန်ဖက်ထားလိုက်မိတော့တယ်။
'သိပ်ချစ်တာထဲအေးရယ်'

ကျမရဲ့ နို့နှစ်လုံးပေါ်ကိုလဲ သူ့လက်တွေနဲ့အုပ်ကိုငိုပြီးပွတ်ပေးနေတယ်။ ကျမတကိုယ်လုံး တရုန်း ရှိန်းနဲ့ဖြစ်နေတာပေါ့။ သူကနမ်းရင်းနဲ့
နို့တွေကိုကောင်းကောင်းပွတ်နယ်နေတော့ အတွေ့အကြုံရှိတဲ့ ကျမတောင် အပျိုလေးတယောက်လိုခံစားနေရပြီလေ။

'အကိုရယ်အေးကိုတကယ်ချစ်ရဲ့လားဟင်'
'တကယ်ပါအေးရယ် ယုံပါ'

သူက ကျမရဲ့အင်္ကျီကြယ်သီးတွေကိုဖြုတ်ပြီး ဘရာဇီယာကိုပင့်တင်လိုက်တဲ့အခါမှာတော့ ဖွံ့ထွား တဲ့ရင်သားအစုံဟာ
သူ့ရဲ့လက်တွေအောက်ကို ရောက်သွားပါတော့တယ်။ ကျမရဲ့ရင်နှစ်မ္မာတော့ သူ့ကို ပေးလိုက်ရပါပြီ။

အကိုဟာ ချီတွေကို ဖြေးဖြေးခြင်းပွတ်ပေးပြီး နို့သီးခေါင်းလေးတွေကို ဖွဖွလေးချေပေးနေတာ ကျမ သိပ်ကိုခံလို့ကောင်းနေတာပေါ့။
နို့သီးခေါင်းလေးတွေလဲမာလာပါတယ်။

ဒီတော့မှ နို့သီးလေးတွေကို အသာလေးငုံစို့တော့-
'အင်း ဟင်းဟင်းအကိုရယ် အေးမနေတတ်တော့ဘူး '

'ပြတ် ပြတ် ပြတ်'

ကျမကခံလို့သိပ်ကောင်းနေပြီလေ။ အကိုကနို့စို့တာညင်သာတယ် လက်ကလဲနို့အုံတွေကိုဖွဖွလေး ပွတ်ပေးနေတော့ ကျမကအလိုက်သင့်
ပြန်ဖက်ထားလိုက်တယ်။

ဒီလိုနဲ့ ကျမတို့နှစ်ဦးသာယာနေမိတာ တော်တော်လေးကြာတော့ကျမရဲ့ အဖုတ်လေးထဲမှာအရည် တွေခွဲလာတာပေါ့။

သူကတဆင့်တက်လာပြီး ကျမပေါင်ကိုပွတ်တယ်။ ပြီးတော့မှအဖုတ်ပေါ်လက်ဝါးလေးတင်ပြီးပွတ် တဲ့အခါမှာ-

'အိုအကို မလုပ်နဲ့နော်'

ကျမရဲ့စိတ်တွေ သိပ်ပြီးခံချင်နေပေမယ့် ပြန်ထိမ်းထားလိုက်ရပါတယ်။ ကျမကအတင်းရုန်းဖယ် တော့-

'အေးရယ် သိပ်ချစ်လွန်းလို့ပါ'

'ချစ်ပေမယ့်အေးကိုအဲဒါလိုမလုပ်နဲ့ အေးမကြိုက်ဘူး '

ကျမမူလိုက်ရပါတယ်။ ဟုတ်တယ်လေ ခုမှစတွေ့ရုံရှိသေးတယ် ဒီအဆင့်အထိတော့မပေးသင့် ဘူး။ ဒါ့ကြောင့်
ကျမအင်္ကျီကြယ်သီးတွေပြန်တတ်တယ်။ သူကတော့တောင်းဆို နေတုန်းဘဲပေါ့။

'အေးရယ် အကိုကိုချစ်တယ်ဆို'

'ချစ်ပါတယ်အကို ဒါပေမယ့် ဒါတော့သည်းခံပါအကိုရယ်'

ကျမထက်ကလိုက်လျော့ဖို့မလွယ်တာနဲ့ သူ့လဲလက်လျော့လိုက်တော့တယ်။

'အကိုအိပ်တော့နော် နောက်ကျရင်တွေကြသေးတာပေါ့ကွယ်'

'အင်းလေ အကိုသွားတော့မယ်'

ထွက်သွားတဲ့သူ့ကိုကြည့်တော့လည်း သနားမိတယ်။ ကျမလဲခံချင်နေတာပါဘဲလေ ပြန်ခေါ်ဆို စိတ်ကူးမိပေမယ့်
စိတ်လျော့လိုက်တော့တယ်။ အိပ်ယာထဲရောက်တော့ တော်တော်နဲ့အိပ်မပျော်ဘူး။ အရည်တွေရွဲနေတဲ့ ကျမအဖုတ်လေးကတော့
ကျမကိုစိတ်ဆိုးနေမှာအမှန်ပါပဲရှင်။ အတွေးတွေ ပျောက်ပြီး အိပ်ပျော်အောင် ကြိုးစားရတော့မှာဘဲလေ။

.....

အကိုအခန်းတံခါးကိုအသာလေးဟကြည့်မိတော့ ၅တိုင်အားမီးသီးလေး အလင်းရောင်အောက် ခြင်ထောင်ထဲမှာ အိပ်မောကျနေတာ တွေ့ရတယ်။ အထဲကိုဝင်ပြီးတံခါးပိတ်လိုက်တယ်။

အော် ...အကိုရယ် မိတင်အေးသိပ်ချစ်မိပါပြီ။

အကိုအလိုကို မိတင်အေးလိုက်လျော့ချင်ပါတယ်။ အခုမှတွေ့ကာစမှာ မိတင်အေးကိုအထင်သေး မှာလဲစိုးရသေးတယ်လေ။

ကြည့်ရင်းနဲ့ကျမဆက်ပြီး မချုပ်တည်းနိုင်တော့ပါဘူး။ ခြင်ထောင်ကိုအသာ လေးမတင်ကာ အထဲဝင်လိုက်တော့အိပ်နေတဲ့အကိုမျက်နှာကို အနီးကပ်တွေ့ရတယ်။ နဖူးပေါ် ဝဲနေတဲ့ ဆံပင်လေးတွေကို အသာလေးသတ်တင်ပြီး အကိုနဖူးကိုနမ်းလိုက်တယ်။ ပါးကိုလဲဖွဖွလေးနမ်းမိတယ်။ အကိုက တချက်လွန်သွားတော့ ကျမလဲနဲ့သွားသေးတယ်။

ဒါပေမယ့်အကိုရယ် မိတင်အေးရင်တွေအရမ်းခုန်နေပြီ။ အကိုသားမှာ နေရာလေးလွတ်နေတာ ကျမဝင်လို့လိုက်တယ်လက်တဖက်က အကိုကိုသိုင်းဖက်ရင်းပါးကိုနမ်းတယ်။ ညအိပ်မှာမို့ အတွင်းခံဝတ် မထားတဲ့အကိုရင်သတ်ပေါ်ဖိထားပြီး အဆက်မပြတ်နမ်းနေတော့-

'အင် ဟင် ...ဘယ်သူလဲ အေးလားဟင်'

ကျမက စကားအပြောမခံဘဲ နှုတ်ခမ်းကိုအတင်းနမ်းစုပ်လိုက်တယ်။ တော်တော်လေးကြာအောင်နမ်းလိုက်ပြီးတော့ အကိုဟာကျမကိုပြန်ဖက် ထားတယ်။

'အေးရယ် အကိုခဏီလာတယ်နော်'

'အေး အကိုကိုသိပ်ချစ်တယ် အေးကိုပြစ်မသွားပါနဲ့နော်'

ကျမနဲ့အကိုဟာ ဆာလောင်မွတ်သိပ်တဲ့အနမ်းတွေနဲ့အတင်းကိုဖက်ထားကြပါတယ်။ အကိုရင်သတ်ပေါ်ကအကိုကြယ်သီးတွေကို ကျမကထဲဖြုတ်ပေးပြီးကျမရဲ့ညဝတ်တီရှပ်ကိုလဲလှန်ချွတ်ပေး လိုက်တော့ ရှင်းလင်းသွားတဲ့ကျမနို့တွေကို အကိုကလက်နဲ့ပွတ်ကိုင်ပါတော့တယ်။

'အင်းအင်း ...အကို'

'ချစ်တယ်အေးရယ်'

နို့သီးခေါင်းလေးတွေပွတ်ချေပေးပြီး မာလာတော့ အကိုကနို့စို့တော့တာပါပဲ။

'ပြုတ် ...ပြုတ်'

'ဟင်း ..ဟင်း ...အင်း '

ကျမလဲဟန်မဆောင်တော့ပါဘူး အကိုကျောပြင်ကြီးကို အတင်းဖက်တွယ်ရင်းကထဲ လက်က ပုခိုအောက်မှာမာတောင်နေတဲ့ လီးကြီးကိုပွတ်ချေပေးလိုက်တယ်။

အကိုလက်ကလဲ ကျမထဲမိန့်ကိုခွဲဖယ်ပြီး ပေါင်ကြားထဲက အရည်တွေထွက်နေတဲ့အပုတ်ကို အပေါ်အောက်ပွတ်ပေးနေတော့ ကျမလဲစိတ်တွေသိပ်ပြင်းထန်လာတာပေါ့။ အရည်တွေပိုရွာလာတဲ့အခါ လက်ခလယ်လေးနဲ့စောက်စိကိုပါ ပွတ်ချေပေးတယ်။ ပွတ်နေရင်းကထဲ ကျမစောက်ပုတ်ထဲလက်သွင်းပြီး မွှေလိုက်တော့-

'အားအကို ဟင်းဟင်း '

အကိုလက်ဟာ စောက်ပတ်အထဲကိုကုတ်ပြီးနှိုက်နေပြီ။ ခံစားရတာလဲ သိပ်ကိုကောင်းနေပြီ။

'အမလေး ...အင်း ...ကျွတ်ကျွတ်'

ကျမလက်က ပုခိုကိုခွဲဖယ်ပြီး ထိပ်မှာအရည်ကြည်တွေရွှဲနေတဲ့ လီးကိုအပေါ်အောက်ပွတ် တိုက်ပေးမိတာပေါ့။

'အင်း ..အေးရယ်အားလားလား '

အကိုက လက်ညှိုးနဲ့လက်ခလယ်ပူးပြီး အပုတ်ထဲကိုထုတ်လိုက်သွင်းလိုက် လုပ်ပေးနေတော့ ကျမအောက်ကနေကော့ကော့ပေးရင်း သိပ်ကောင်းလာတယ်။

'အကို အေးမခံနိုင်တော့ဘူးအကိုရယ်'

အကိုလီးကြီးကလဲ ပူးပြီးကြီးလာတော့ ကျမအာတွေချောက်လာတယ်။ ကျမဟာလှဲနေရာကထဲပြီး တော့ အကိုလီးကြီးကို ငုံ့စုတ်လိုက်မိတယ်။ လျှာနဲ့လဲအိတ်ကိုကောင်းကောင်း ကစားပေးလိုက်တော့-

'အား လားလား အိုး ... '

လီးစုပ်ရတာ အရသာတွေနေပြီလေ။ ပါးစပ်ထဲပြည့်နေတဲ့လီးကို အထုတ်အသွင်းလုပ်ပေးလို့ ကောင်းနေတော့ အကိုကကျမရဲ့ နို့ကိုလှမ်းကိုင်ပြီးပွတ်ပေးတယ်။ လက်တဖက်ကလဲ ကျမခေါင်းကို သာသာလေးပွတ်ပေးနေတယ်။

'အား ကောင်းလိုက်တာအေးရယ်'

'ပြုတ် ...ပြုတ်

ကျမရဲ့ လီးစုတ်ပေးနေတဲ့အသံဟာ မှန်မှန်လေးကြားနေရတာပေါ့။

'အား တော်ပြီအေးရာ အကိုမခံနိုင်တော့ဘူး ပြီးသွားလိမ့်မယ်'

ပြီးသွားမယ်ဆိုတာနဲ့ ကျမရုပ်လိုက်ရတယ်။ စုတ်ပေးရတဲ့အရသာလဲ သိပ်ကိုကောင်းပါတယ်ရှင်။ အကိုကထဲပြီးကျမကိုလှဲသိပ်လိုက်ပါတယ်။ ကျမအပေါ်ကခွပြီး နို့နှစ်ဖက်ကိုစို့ပေးပြန်တယ်။ ကျမဗိုက်နဲ့ ချက်နားကိုလဲ လျှာနဲ့လျှက်ပေးတယ်။ ပြီးတော့ကျမပေါင်နှစ်ဖက်ကို ထောင်ပြီးဖြုတ်လိုက်ကာ ကျမရဲ့ အပုတ်ကလေးကိုနမ်းတယ်။ လက်တဖက်က စောက်စိလေးကိုဖြုတ်ပြီး

လျှာနဲ့လျှက်လိုက်တာနဲ့ အို ကျမ တကိုယ်လုံးတုန်းပြီး မြင့်မားလှတဲ့ချောက်ကမ်းပါးထဲမှာ တက်လိုက်ဆင်းလိုက်နဲ့ကို ဖြစ်နေတော့တာပါ သဲရှင်။

'အမလေး ...အကိုရယ် ဟင်း ဟင်း '

'ပြတ် ...ပြတ် ...ပြတ်'

'အား လားအကိုအိုး '

အကိုက စောက်စိလေးကိုလျက်နေရင်းက အပေါက်ဝဘာဘက်က အသားနုလေးတွေကိုပါ ဝိုက်ပြီးလျက်တယ်။တခါတခါ အပေါက်ထဲကိုလျက်ကထိုးသွင်းပြီးမွေ့လိုက်တဲ့ အခါများမှာတော့ ခွေမျိုး မေ့မတတ်ပါဘဲရှင်။

'အကိုရေ အေးကိုအချစ်တွေပေးနေတာလား ဟင်း ဟင်း '

ကျမအရှိန်တွေသိပ်မြင့်လာပြီး ကော့ကော့ပေးနေမိတာ ပြောပြမတတ်အောင် ခံစားနေရတာပေါ့။

'အကိုရေ တော်တော့ အေးမခံနိုင်တော့ဘူး အား ရှိး '

အကိုက ရုပ်လိုက်ပြီး ကျမရဲ့စောက်ဖုတ်အဝကို သူဟာကြီးနဲ့တွေ့ပြီးပွတ်ပေးပြန်တော့-

'အို အကိုရယ် မိတင်အေးကို နှိပ်စက်နေတာလားဟင်'

'အေးရယ် သိပ်ချစ်လို့ပါ ချစ်တော့မယ်နော်'

'ချစ်တော့အကို မြန်မြန်သာချစ်ပါတော့ အင်း ... ဟင်း ... '

'ဖြဲ ဖွတ်'

'အား ... နာတယ်အကို ပြေးပြေး '

စောက်ဖုတ်အဝကို တိုးဝင်လာတဲ့အခါကြီးရဲ့ ဝေဒနာကိုတော့ခံလိုက်ရပါသေးတယ်။ အို နာချင် နာပါစေတော့ဒီလို ဝေဒနာမျိုးမခံစားရတာလဲကြာပြီလေ။ ဒါပေမယ့် ခနလေးပါဘဲထုတ်လိုက် သွင်း လိုက်လုပ်နေတဲ့ လီးကြီးကြောင့်ခံလိုကောင်းလာပါပြီ။

'အင်း ... အင်း ... အင်း '

'စွပ် ဖွတ် ...စွတ် ဖွတ်'

'ချစ်တယ်အေးရယ် အား လား '

အကိုရဲ့ ဆောင့်ချက်တွေကတပြေးပြေး မှန်လာပါပြီ။ ကျမနာမှာစိုးလို့လားတော့မသိဘူး မှန်မှန် လေဆဲလို့ပေးနေတယ်။ ကျမကလဲခံစားမှုတွေ မြင့်လာလို့ အတင်းပြန်ဖက်တွယ်ပြီး-

'လုပ် ... လုပ်အကို အား ရှိုး..... '

ကျမထက်ကတုန်းပြန်မှတွေ့ပေးတော့ အကိုကမြန်မြန်လေးလေးလာပါတယ်။

'စွပ် ... ဖွတ် စွတ် ဖွတ် ဖောက် ဖောက်'

'ကောင်းလားဟင် အေး '

'ကောင်းတယ်အကိုရယ် အေးအရမ်းခံစားရတာထဲ ဟင်း ဟင်း '

ခံလို့သိပ်ကောင်းနေပြီ။ အောက်ကနေကော့ကော့ပေးရင်းနဲ့ အတင်းဖက်ထားရတယ်။

'ဖောက် ... ဖောက် ... ဖောက်'

'ဟင်း ဟင်း ကောင်းလိုက်တာအေးရယ်'

ကျမကပေါင်နှစ်ဖက်ကိုထောင်ပြီးကော့ပေးနေတယ်။ အကိုကလဲသူ့လီးကြီးကို အဆုံးဝင်အောင် အတင်းလေးနေရင်းက နို့ကိုအားရပါးရစို့ပေးနေတော့-

'အမလေး ဟင်း အင်း ... ကောင်းတယ်အကို'

'ဖောက် .. ဖောက် .. ဖောက်'

ကျမတို့နှစ်ယောက်စလုံး ခံစားမှုတွေထိပ်ရောက်လာပြီး တုန်လာပါတယ်။ ဒီလိုလေးမှန်မှန် ဆောင့်ပေးနေတာအချက် ၄-၅၀ လောက်မှာ အကိုဟာ ကျမနှုတ်ခမ်းကိုစုပ်နေရင်းကနေ-

'အား အေးရေ ပြီးတော့မယ်နော်'

'လုပ် ... လုပ်လိုက်တော့ လုပ်လေ'

'ဖောက် ဖောက် ဖောက် ဖောက်'

ကျမက ပေါင်ကိုအတတ်နိုင်ဆုံးဖြဲပေးလိုက်ပြီး အတင်းကိုဖက်တွယ်ထားပါတယ်။ အကိုကလဲ သူ့လီးကြီးအဖုတ်ထဲဝင်မတတ် အားကုန်ဆောင့်ချပေးနေရင်းက-

'ဖောက် .. ဖောက် .. ဖောက်'

'အား လားလား အေး အေး ကော့ထား ပြီးပြီ'

'အင်း အကိုရယ် ကောင်းလိုက်တာ ဟူး '

'ဖောက် ဖောက် ဖောက် ဖွတ်'

ကျမအဖုတ်လေးထဲကို သုတ်ရည်တွေပန်းထုတ်လိုက်ပြီး နောက်ထပ် ၄-၅ ချက်ခေတ်ပေးကာ ငြိမ်ကြသွားပါတော့တယ်။ ကျမကတော့ ခံလို့ကောင်းလွန်းလို့ အတင်းဖက်ထားပြီးမှန်းနေလိုက်တာပေါ့။ အော်- ကောင်းလိုက်တဲ့ အရသာ အရသာ အ ရ သ ဘ ဘ

'မိတင်အေး မင်းကထာယံကကောင်နဲ့ ဇိမ်ကျနေတာလဲ ထစမ်း'

ရုတ်တရက်ကြားလိုက်တဲ့အသံကြောင့် ကျမလန့်သွားတယ်။ ကြည့်လိုက်တော့ ကုတင်သားမှာ အကိုမောင် ရပ်နေပြီး ကျမကိုလက်ညှိုးငေါက်ငေါက်ထိုးကာ မေးနေတာတွေရတယ်။

'ဟုတ်တယ် မင်းငါတို့နဲ့ဝေးတာမကြာသေးဘူး ဖောက်ပြန်နေပြီ ထ ထ အခုရင်းစမ်း'

နောက်တဖက်ကကြားလို့ ကြည့်လိုက်တော့ ကိုနိုင်ပန်းလှ ဘယ်လိုဖြစ်ကြတာလဲ သူတို့ကထာယံ လိုရောက်လာကြတာလဲ။ ကျမစိတ်တွေညစ်သွားပြီ။ ကြောက်ကြောက်နဲ့ အော်လိုက်မိတော့-

'အို မဟုတ်ဘူး မိတင်အေးဖောက်ပြန်တာမဟုတ်ဘူး သွားကြ သွားကြ.....'

'အမ အမ ဘာဖြစ်တာလဲ တံခါးဖွင့်ပါဦး'

'ဒုန်း ဒုန်း

အခန်းအပြင်က ခေါ်သံတွေကြောင့် လန့်နိုးလာခဲ့တယ်။ အော် ကျမညကအဖြစ်ကိုတွေးရင်း အိပ်ပျော်သွားမိတာကို တကိုယ်လုံးလဲ ချွေးတွေပြန်နေတယ်။ မိချိုကိုတံခါးထဖွင့်ပေးပြီး အိပ်မက်မက် လို့အော်မိတာရှင်းပြလိုက်ရတယ်။

မိချိုယူလာတဲ့ ရေကိုသောက်ပြီးအိပ်ယာပေါ်ပြန်လှုံနေလိုက်တော့မှ ရင်တွေကခုန်နေတာ သက် သာသွားတော့တယ်။

အကိုဗညားရယ် မိတင်အေးအကိုကြောင့် ခံစားခဲ့ရတာတွေဟာ အိပ်မက်ထဲမှာတောင် အရမ်းရင် ခုန်နေရတာ အကိုသိနိုင်ပါ့မလား။

မနက်၄ နာရီထိုးခါးပေးပေမယ့် မိုးလင်းအထိ ပြန်အိပ်လို့ မရခဲ့တော့ပါဘူး အကိုရယ်။

မိုးလင်းလို့ အလုပ်တွေလုပ်နေပေမယ့် ညကအိပ်မက်ကို သတိရနေတယ်။ အကိုက ကျမကို နှုတ်ဆက်ပြီး မနက်စာစားကာ ဝပ်ရှော့ကိုထွက်သွားလေရဲ့။ ၁၀ နာရီလောက်ပြန်လာတယ် ကားကစက် တောင်နှိုးပြီးပြီ အခုကျင့်ထားခဲ့တယ်ပြောတယ်။ ကျမမြို့ထဲသွားစရာရှိလို့ သူပါလိုက်ခဲ့တယ်။ ကိစ္စ ပြီးတော့ ကျမတို့နှစ်ယောက် ရွှေစာရုံဘုရားပေါ်တက် ဘုရားဖူးပြီး ခနထိုင်ကြတယ်။

'အကိုရယ် အေးကအဝေးမှာနေရတာ ပစ်မသွားပါနဲ့နော်'

'အကိုကိုယ့်ပါ အဝေးမှာဆိုပေမယ့် ဦးလေးအလုပ်ကိစ္စတွေနဲ့ သတုံနဲ့ အပေါင်ကို ခနခန လာရတာအဲဒီကြောင့် အေးကိုလာတွေမယ်နော်'

'အေးကတော့ မျှော်နေရတော့မှာပေါ့'

'နောက်ပြီး မော်လမြိုင်အိမ်ဖုန်းနံပါတ်လဲအေးယူထားလိုက် အေးခေတ်ကိုလဲအကိုခနခန ဖုန်း ဆက်တာပေါ့'

ဟုတ်ပါတယ် အကိုဟာ ကျမကိုတကယ်ချစ်တယ်။ အဲဒီနေ့ကသူပြန်သွားပြီး ကျမခေတ်ကို ၂၈၇ နံပါတ်ခေါ်ဖုန်းဆက်တယ်။

သူဦးလေးနဲ့အဒေါ်ကိုလဲ ကျမအကြောင်းခနခနပြောလို့ အဒေါ်ကတောင်- 'ဗညား ... မင်းမလဲသထုံကပြန်လာကတဲက မိတင်အေးအကြောင်းသိပ်ပြောနေတယ် ဘာလဲမင်းသဘောကျနေပြီလား လူပျိုဝဝကကျွတ်ချင်ပြီထင်တယ်' လို့ပြောတာကိုပြန်ပြောပြတော့ ကျမ သိပ်ဝမ်းသာရပါတယ်။

၂-လလောက်ကြာတော့ မနက်၉-နာရီလောက် ကျမခေတ်ထဲမှာ ဟင်းအိုးပြင်နေတုန်း မိချိုက-

'အမအမ ... ဟိုအကိုကြီးလာနေတယ်'

'ဟဲ့ ... ဘယ်ကအကိုကြီးလဲ' ဆိုပြီးကြည့်လိုက်တော့ ဆိုင်ရှေ့မှာရဲသုံးယောက်နဲ့

သူ့ကိုကားပေါ်ကဆင်းလာတာတွေရတယ်။ ရဲတွေနဲ့မို့ ကျမစိုးရိမ်သွားတော့- သူကပြုံးပြီး

'အေးရေ ... အကိုကားချောလိုက်လာတာ ဘီးလင်းဟိုဖက်က နောင်ရိုးကြစိုက်ပျိုးရေး ရဲဘက်စခန်း ကိုသွားမှာ အခုအေးခေတ်ကို တမင်လှည့်ဝင်လာတာ'

'လာ အကိုလာ ... ဟိုဆရာတွေလဲအထဲဝင်ကြပါဦး ထမင်းစားသွားကြနော် အားလုံး ကျက်ပြီ'

'စားမှာပါဗျာ ကိုဗညားကတလမ်းလုံး ခင်ဗျားအကြောင်းဘဲပြောနေတာ စားရမယ်'

အကိုက- 'အကို မနက်စောစော နောင်ရိုးစခန်းကပြန်ထွက်လာခဲ့မယ် ဒီကိုဒီအချိန်လောက်ပဲ ရောက် မယ် အဲဒါအေးမော်လမြိုင်ကိုလိုက်ခဲ့ဖို့ ခေါ်မလို့'

'အေးက မော်လမြိုင်လိုက်ခဲ့ရမယ်'

'ဟုတ်တယ်အေးရေ ဟိုမှာအေးကိုအရမ်းတွေ့ချင်နေကြတယ်'

'ဘယ်သူတွေလဲဟင်'

'မုန့်ကအေးအဒေါ်နဲ့ မော်လမြိုင်က အကိုအဖေအမေပေါ့'

'အကို အဖေအမေ ' - ကျမအံ့အားသင့်သွားတာပေါ့။

'ဟုတ်တယ်လေ ဦးလေးနဲ့အဒေါ်က အေးအကြောင်း ချီးမွမ်းထားပြီး အေးအဒေါ်နဲ့အကို အမေကလဲ အသိတွေဖြစ်နေတော့ မေမေက သူ့ချွေးမလောင်းကိုသိပ်တွေ့ချင်နေတယ်'

'အကို တကယ်ပြောနေတာလား ဟင်'

'အေးရယ် ဒါနောက်စရာမှမဟုတ်တာ မနက်ဖြန်မနက်သာ အဆင်သင့်ပြင်ထားပေတော့'

ဒီစကားတွေကြားရတာ ကျမသိပ်ကိုဝမ်းသာရတာပေါ့ အကိုတို့ထမင်းစားပြီးထွက်သွားကြတော့ တနေလုံးပျော်နေမိတယ်။ မနက်ဖြန်မနက်ကို ရောက်ချင်နေပါပြီ။

အော် အကို အကို ကျမကို တကယ်ချစ်ရတာကိုး။

နောက်နေ့မနက် ဘီးလင်းကပြန်လာတဲ့ အကိုကားနဲ့ ကျမလိုက်ခဲ့တယ်။ ဆိုင်ကိုတော့ ကျမ အမလိုဖြစ်နေတဲ့ လက်ထောက်ဒေါ်သန်းကိုလွဲခဲ့ရတာပေါ့။ အပေါ်အဖြစ် အလုပ်သမားလင်မယားကို ခေါ်ခဲ့တယ်။ မော်လမြိုင်ရောက်တော့ ဦးလေးမင်းမောင်သန်း အန်တီမိတ်တင်နှင့်ဦးဘိုက အကိုအဖေ အမေခေါ် ပို့ပေးတယ်။

အကိုအဖေအမေတွေဟာ အရမ်းပေါ်ရွှေကြတယ်။ ကျမကိုလည်း သမီး သမီးနဲ့ချစ်နေကြတော့ အကိုက တပြုံးပြုံးနဲ့ပေါ့။ အဲဒီနေ့ အကိုအိမ်မှာ အိပ်ခဲ့ကြပြီးမနက်မှာ မုန့်ကအဒေါ်ခဏီသွားကြတယ်။ နှစ်ဖက်လူကြီးတွေဟာ ကျမတို့ကိုသဘောတူကြောင်း အသက်မငယ်ကြတော့လို့မြန်မြန်ပဲလက်ထပ်ကြဖို့ ပြောကြတယ်။ ဒါနဲ့ ဝါမဝင်ခင် နောက် ၅ လအတွင်းမှာ လက်ထပ်ဖို့ စီစဉ်ကြတယ်။ ကျမဘဝဟာ အိပ်မက်တစ်ခုလိုပါပဲ။အကိုဟာကျမထင်သလိုအိုင်ဘာသာသာ အဆင့်မကတဲသားအရင်းတယောက် နီးပါး အရေးပေးခံရတာတွေရတော့ ပိုပြီးဝမ်းသာရတာပေါ့။

နောက်ရက်မှာ ကျမတို့ကို အကိုက မုန့်ကနဲ့တော်ကြီးနဲ့ ကျိုက်မရော အနွဲ့လိုက်ပို့ပေးတယ်။ ၅-ရက်ကြာပြီဖြစ်လို့ အပေါ်ပါလာတဲ့ အလုပ်သမားလင်မယားကို သထုံပြန်လွှတ်လိုက်တယ်။

'အေး ဘယ်သွားချင်သေးလဲ အကိုလိုက်ပို့ပေးမယ်လေ'

'ဒီမှာတော့စုံနေပါပြီ ကျိုက္ကမိနဲ့ စက်ဆဲကမ်းခြေ ကိုပဲသွားချင်တယ်'

'ဒါဆို မနက်ဖြန်လိုက်ပို့ပေးမယ်'

ကျမနဲ့အကို နှစ်ယောက်ထဲ နောက်နေ့မနက်မှာ ကျိုက္ကမိရေလယ်ဘုရား ကိုထွက်ခဲ့ကြတယ်။ အေးအေးဆေးဆေး ဘုရားပူပြီး ညနေပိုင်းမှ စက်ဆဲကမ်းခြေကိုရောက်တယ်။ ပင်လယ်ကမ်းခြေမှာ အကိုနဲ့ရေကူးကြတာ သိပ်ပျော်စရာကောင်းတာပဲရင်။ ညနေပိုင်းရောက်လာတော့-

'အကိုရေ မိုးမချုပ်ခင် ပြန်ကြရအောင်နော်'

'မနက်မှပြန်ကြရအောင်အေးရယ် အေးနဲ့အကိုလက်ထပ်ခင် နောက်ထပ်ဒီလိုတွေရဖို့ မလွယ်ဘူးလေ'

အကိုက လူလည်ကြီး အကိုအကြံကိုကျမသိပါတယ်။ ဒီအခြေအဆင့်ရောက်နေမှတော့ ကျမက လိုက်လျောပေးရတော့မှာပေါ့။

'အင်းလေ ဒါဆိုရင်လဲ အကိုသဘောပါ'

ကျမနဲ့အကို ပင်လယ်ပြင်ကြီးထဲ နေလုံးကြီးဝင်သွားတာကို စောင့်ကြည့်ရင်းနဲ့ ချစ်စကားတွေ ပြောမကုန်ခဲ့ကြပါဘူး။ မိုးချုပ်မှ ငှားထားတဲ့ ဘန်ကလိုလေးခဏီကို ပြန်ပါတယ်။

ညစာစားပြီးတော့ ပင်လယ်ကမ်းခြေမှာ လမ်းလျှောက်ကြပါသေးတယ်။ အခန်းပြန်ရောက်တာနဲ့

အကိုကကျမကိုနောက်ကနေသိုင်းဖက်လိုက်ပါတယ်။

'အိုး အကို နေဦးလေ'

'မနေတော့ဘူးအေးရယ်'

'ရေချိုးလိုက်ဦးမယ် တနေလုံးပုန်တွေနဲ့ ညစ်ပါတ်နေတယ် ချွေးစော်မန့်ဘူးလား '

'မန့်ပါဘူး ကိုယ်ကအေးကို သိပ်ချစ်တာကိုး '

'အေးကကော အကိုကိုမချစ်လို့လား အကိုကိုချစ်လို့ ဒီအထိလိုက်လာခဲ့ရတာပါ'

'အင်းပါ အင်းပါ ဒါဆိုလဲရေချိုးလိုက်ပေါ့'

ကျမရေချိုးပြီးတော့ အဝတ်အစားလဲနေတုန်း အကိုရေချိုးပါတယ်။ ဒီညတော့အကိုအတွက် ဘရာဇီယာမဝတ်တော့ဘူး။ ကုတင်ပေါ်မှာထိုင်ပြီး စောင့်နေခဲ့တာပေါ့။ ရေချိုးခန်းထဲကထွက်လာတဲ့ အကိုဟာ ကျမခဏီတန်းလာပြီးဖက်တော့ -

'အကိုနော် ... ရေစိုကြီးနဲ့ အေးစိုကုန်မယ်'

'အေးကလဲ ချစ်လို့ပါ'

အကိုချစ်တာ အေးသိလို့ အခုလိုနေတော့ပဲ ခနလေးတောင်မအောင်နိုင်တော့ဘူးလား ဒီမှာတညလုံးနေမှာ ဘယ်မှထွက်မပြေးပါဘူး

'မအောင်နိုင်တော့ဘူး အောင်ခဲ့ရတာအေးတို့ဆီရောက်တဲ့ နောက်ညကတည်းကလေ'

'အိုး ... အကို ဘာတွေပြောနေတာလဲ'
'ဟုတ်တယ် အိဉာဏ် အကိုတော်တော်နဲ့အိပ်မရခဲ့ဘူး အေးကမောင်းထုတ်ရက်တယ်'
'မောင်းထုတ်တာမဟုတ်ပါဘူး အေးလဲအကိုကိုသနားတာပဲ ဒါပေမယ့်အေးကမိန်းခလေးပါ'
'အင်းပါ အဲဒါကြောင့်လဲအေးကို ပိုပြီးတန်ဖိုးထားခဲ့ရတာပေါ့'

အကိုကို ရေသုတ်ပေးရင်းနဲ့ ကျမကိုလှမ်းဖက်လိုက်ပြီး နှုတ်ခမ်းကိုနမ်းလိုက်ပါတယ်။ ကျမက အလိုက်သင့်ပြန်ဖက်ထားပီး အကိုရဲ့ကျောပြင်ကိုပွတ်သတ်ပေးနေတယ်။ အကိုလက်တွေကလည်း ကျမ ကျောကိုသိုင်းဖက်ပြီးအကိုအောက်က နေပွတ်ပေးတယ်ပြီးတော့အကိုကိုလှန်တင်ကာချွတ်လိုက်တယ်။ ဝင်းဝါထွားကြိုင်းတဲ့နို့နစ်လုံးဟာ မီးရောင်အောက်မှာ အလှပြနေသလိုပဲ အကိုက-

'လှလိုက်တာအေးရာ အေးရဲ့ရင်တွေက သိပ်လှတာပဲ'
'အို .. အကိုကလဲ ဘာတွေပြောနေတာလဲ'

အကိုက နို့တွေကိုသေသေချာချာ ကိုင်ကြည့်ရင်းနဲ့ ပြောနေတယ်။ လက်ကလဲ မြတ်နိုးစွာနဲ့ ပွတ်ပေးနေပြီးနို့သီးခေါင်းလေးတွေကို လျှာနဲ့သာသာလေး ငုံ့လျက်တယ်။

နို့သီးခေါင်းနို့နီလေးတွေဟာ အကိုလျှာဖျားလေးအောက်မှာ တင်းမာလာတော့-

'အား ... အကို ဟင်း ဟင်း ... '
'ပြတ် ပြတ် ... ဖြတ် ... '

တခါတလေ နို့အုံတခုလုံးကို ပါးစပ်ထဲအပြည့်ငုံ့ပြီး စို့လိုက်တဲ့အခါ-

'အိုး ... အင်းဟင်း ... ချစ်တယ်အကို ဟင်း ... '

ကျမရင်တွေ တလှုပ်လှုပ်ခန့်လာပါပြီ ကျမကိုလဲ ကုတင်ပေါ်လှဲချပေးလိုက်တယ်။ နှုတ်ခမ်းတွေစုပ်လိုက် နို့တွေပွတ်ပေးပြီးစို့လိုက်လုပ်နေတာ ကျမစိတ်တွေကြွလာပြီး သူ့ကို အတင်း ဖက်တွယ်ထားမိတယ်။

'ပြတ် ပြတ် ... ဖြတ် ... '
'မိတင်အေး ယားတယ်အကို အိုး ... '

အကိုရဲ့လက်က ထမိန်ကိုချွတ်လိုက်တော့-

'မီးပိတ်လိုက်ပါလားအကို'
'မပိတ်ပါနဲ့အေးရာ ဒါမှအေးအလှတွေ မြင်ရမှာပေါ့'
'ဟင့်အင်း .. အေးရက်တယ်'

'မရှက်ပါနဲ့ အေးရယ် ဒီအခြေအနေရောက်မှတော့ပွင့်ပွင့် လင်းလင်းဆဲပေါ့'

အကိုက ပြောလဲပြောရင်း သူ့ပုခင်းကိုခွဲချွတ်လိုက်တဲ့အခါ လီးကြီးကဘွားကနဲ့ ပေါ်လာပါ တော့တယ်။ သူဟာကြီးကသိပ်မကြီးပေမယ့် စွဲဆောင်မှုရှိပါတယ်။ လက်ကလဲ အဖုတ်ပါတ်ပါတ်လည်နဲ့ ပေါင် ရင်းတွေကိုညင်ညင်သာသာလေး ပွတ်ပေးနေတော့ ပေါင်ကိုကားပေးလိုက်တယ်။ အဲဒီမှာ စောက်စိ လေးကပြုပြီးပေါ်လာပါတယ်။ ပေါ်လာတဲ့စောက်စိလေးကို လက်ချောင်းလေးတွေက အထက်အောက် ကော ဘေးတိုက်ပါ ခပ်စပ်စပ်လေးပွတ်ချေပေးနေတာ ခံလို့ကောင်းတော့ အရည်တွေလဲ ပိုထွက် လာတယ်။

'အင်း ဟင် ... ဘာလုပ်နေတာလဲဟင် ... '
'အေးကိုချစ်လို့ပါ'

အကိုက ပြောရင်းနဲ့နှုတ်ခမ်းကိုစုပ်တယ်။ နို့တွေကိုလဲနယ်ပေးတယ်။ ကျမခံစားရတာသိပ်ကောင်း လာပါပြီ။ စောက်ဖုတ်ထဲကို လက်ချောင်းထဲ့မွှေလိုက်တာ-

'အိုး ... ဟင်း ဟင်း ကျွတ် ... '

ကျမလက်ကလဲ အကိုလီးပေါ်ရောက်သွားပါတယ်။ လီးထိပ်မှာ အရည်ကြည်တွေထွက်နေတယ်။ ကျမလဲအစ်ကနေကိုငိုပြီး ညင်ညင်သာသာလေး ပွတ်ချေပေးမိတယ်။

'အင်း ဟင်းဟင်း ... '

အကိုဆီကညည်းသံထွက်လာတာနဲ့ ဆက်ပြီးအထက်အောက်ပွတ်ပေးနေတော့-

'ဟင်း .. အေးရယ် အင်း ဟင်း ... '

အကိုကစောက်ဖုတ်ထဲမွှေပေးနေတဲ့ လက်ကလဲ မြန်မြန်လေးအထုတ်အသွင်းလုပ်ပေးလာတယ်။ ကျမက အောက်ကနေ ပိုငိုပြီးကော့ပေးလိုက်တယ်။

'အကိုရယ် အေးသိပ်ချစ်တာထဲနော်'
'ချစ်တယ် သိပ်ချစ်တယ်အေး ဟီး ရှိုး '

ကျမတို့ တယောက်ကိုတယောက် ပြုစုပွတ်သတ်ပေးနေတာဝ-မိနစ်လောက်ကြာပါပြီ။ တကိုယ် လုံးလဲ နတ်ဝင်သလိုတုန်နေကြတယ်။

'အေး ရေ '

'ဟင် .. အကို'

'ချစ်တော့မယ်နော်'

'အကိုသဘောပါ အကိုချစ်ဖို့ အေးလာခဲ့တာပဲ'

အကိုဟာ စောက်ဖုတ်ထဲကလက်ကိုထုတ်လိုက်ပြီး ခြေရင်းဘက်မှာအောက်ထိုင်ကာ ပေါင်နှစ် ဖက်ကိုဖြုတ်လိုက်ပါတယ်။

ပြုကြာနဲ့ပေါ်လာတဲ့ စောက်ဖုတ်အဝကို သေသေချာချာငုံကြည့်တော့-

'အို အကို မကြည့်နဲ့ရှက်တယ်'

'ရှက်မနေပါနဲ့ အေးရယ် အဖုတ်ကလေးက သိပ်ချစ်စရာကောင်းနေလို့ ကြည့်နေတာ'

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ရွတ်ကနဲ နေအောင် ငုံ့နမ်းလိုက်တယ်။ ပြီးမှ သူ့ရဲ့အစ်ကြီးကို အဝမှာတော့ပြီး

အပေါ်အောက် ဖြည်းဖြည်းချင်းပွတ်ပေးတယ်။

'အင်း ဟင်း ... အေးလေးလေး '

ဒီလိုလုပ်ပေးတာဟာ ဘာဂျာမှတ်ပေးသလိုပဲ ခံလို့ကောင်းနေတော့ ကျမအောက်ကနေကော့ပေး နေမိတာပေါ့။ အဲဒီတော့မှ လီးကိုတော့ပြီး နှစ်ချလိုက်တော့တယ်။

'ဖွတ် ဖြဲ .. '

'အမလေး အကို ... '

ကျမနာလို့အော်လိုက်မိတယ်။ ဟုတ်ပါတယ် အရင်ကအတွေ့အကြုံ ရှိခဲ့တယ်ဆိုပေမယ့် ၃-၄ နှစ်လောက်ပြတ်နေခဲ့ပြီလေ။

'နာလား အေး '

'နဲ့နဲ့နာတယ် အကို'

'ခနလေးသည်းခံနော်'

အကိုက အစ်ကြီးဝင်နေရာက တဖြေးဖြေးနဲ့သွင်းပေးတယ်။

'စွဲ ... စွပ် .. '

'အေး ... ဖြည်းဖြည်း '

'ကျွတ် .. ကျွတ် .. '

ဒီလိုနဲ့ ၃ပုံ ၁ပုံလောက်ဝင်သွားပါပြီ။ အကိုကစပြီးဆောင့်ပေးနေပြီ။ လိုးနေတာခံလို့ကောင်း လာပြီလေ။ အထုတ်အသွင်းလုပ်တိုင်း စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေ အကွင်းလိုက်ပြန်ပါသွား တော့ လီးကိုဆွဲစုပ်ထားသလို ဖြစ်နေတယ်။

'ဖွတ် ဖွတ် ... ဖြဲ .. '

'အေး ... ကောင်းလိုက်တာ အေးရာ'

' ဟင်း ဟင်း ... အင်း '

ကျမလဲ အရှိန်ရလာလို့ ညည်းမိပါတယ်။

'ဖွတ် .. ဖွတ် .. ဖြဲ'

'အကို ဘာလုပ်နေတာလဲဟင် .. '

'လိုးနေတာ လေ'

'ချစ်လို့လိုးတာလား အကိုရယ်'

'အင်းပေါ့ အေးကိုချစ်လို့ လိုးပေးနေတာလေ'

'ဖွတ် ဖွတ် ဖြဲ ... '

'ဒါဆိုလဲ လိုးပါအကိုရယ် အင်း .. ဟင်း .. '

'ဖွတ် ဖွတ် ... ဖြဲ ဖြဲ ... '

အကိုရဲ့ လိုးချက်တွေဟာ မှန်မှန်လေးပါ။ အဆုံးတော့မသွင်းသေးဘူး။

'နာသေးလား အေး '

'မနာတော့ဘူး အ .. အဟင်း လိုးပါ လိုးပါ'

အကိုဟာ အရှိန်မြင့်ပြီးလိုးပါတော့တယ်။ လီးကိုလဲ ပိုပြီးဝင်အောင် သွင်းလိုက်တော့-

'ဖွတ် ဖွတ် ... ဖြဲ ဖတ် ဖတ် ဖတ် .. '

ကျမ အောက်ကနေခံလို့သိပ်ကောင်းနေပြီ။ အဖုတ်ထဲမှာလဲ အရည်တွေပိုပြီးရွှဲလာတယ်။

'ရွှဲနေတာပဲအေးရယ် ကောင်းလိုက်တာ'

'အကိုအတွက်ပေါ့ အ အ ... အင်း '

'အမြဲတမ်းလားဟင်'

'အမြဲတမ်းပေါ့ အကိုရယ် လုပ် .. လုပ် အား အ အ .. '
ကျမပေါင်ကို ထပ်ပြီးဖြူကာ တတ်နိုင်သလောက်ထောင်ပေးလိုက်တယ်။ အကိုကသူ့လီးကိုအဆုံး သွင်းပြီးမြန်မြန်လှီးပါတော့တယ်။
'ဖွတ် ဖွတ် ... ဖောက် ဖောက် ... '

'အား .. လားလား အကိုရယ်'
'ချစ်တယ်အေးရာ ကောင်းလိုက်တာ အိုး '

ကျမနို့တွေကိုစို့နှုတ်ခမ်းကိုစုပ်တယ်။ အခုလိုလှီးရင်းနဲ့နှုတ်ခမ်းစုပ်ရတာ ပါးစပ်ထဲမှာ စေးထန်း ထန်းနဲ့ သွားရည်တွေပိုထွက်လာသလိုပဲ ခံစားကြည့်ကြပါရှင်။

'ဖွတ် ဖွတ် ဖောက် ဖောက်'
'အမလေးလေး ... အား လားလား '
'ဖွတ် ဖွတ် .. ဖောက် ဖောက် .. '
'လိုး လိုး ... တအားသားလိုးလိုက်ပါ အေးခံနိုင်လာပြီ'
'ဖွတ် ဖွတ် .. ဖောက် ဖောက် .. '

အကိုကတအားဆောင်ပုံပါတော့တယ်။ ကျမကအတင်းပြန်ဖက်ထားပြီး အောက်ကနေကော့ပေး တော့-

'အား ... ကောင်း ကောင်းတယ်အေးရယ် ရှိး ... '
'ဖွတ် ဖွတ် ဖောက် ဖောက်'
'အင်း ဟင်း အမလေး အကိုရယ် '

အကိုဟာ ကျမရဲ့ပေါင်တွေကို ကိုင်ပြီးအတင်းထောင်ထားလိုက်တာ အဖုတ်လေးက ပိုမြောက် လာတယ်။အဲဒီလိုပုံစံမှာ အဆုံးဝင်သွားတာက ဆီးခုံခြင်းတောင်ရိုက်မိနေပါပြီ။

'ဖွတ် ..ဖွတ် .. ဖောက် .. ဖောက် .. '
ငွေ့ကြီးတွေဟာ ကျမမင်ဝကို လာလာရိုက်နေတာ ၁၀မိနစ်လောက်ရှိနေတော့-
'အား .. လားလား ကောင်းလိုက်တာအကိုရာ အ .. အား '
'အေးရေ ပြီး ... ပြီးတော့မယ် အား အ '
'လိုးအကို လိုး ... အဆုံးသာလိုး အ အ ... အ ကို ရယ်'
'ဖွတ် ဖွတ် ... ဖောက် ဖောက်'
'အား ရှိး အ ... အား အွန် ... အွန် '
'အမလေး အား အ ... ကို '

ကျမအဖုတ်လေးထဲကို သုတ်ရည်တွေ အားကုန်ပန်းထည့်လိုက်ကာ ကျမတို့နှစ်ယောက်ဟာ အရှိန်အမြင့်ဆုံးအချိန်မှာ ပြီးသွားပြီးငြိမ်သွားကြပါတော့တယ်။ သိပ်ကိုကောင်းလိုက်တာ ပြောပြလို့ မရပါဘူး ခံစားကြည့်မှသိမှာပါ။

တော်တော်လေးကြာအောင် ကျမအပေါ်မှာမှိန်းနေပြီးမှ လီးကိုခွဲချွတ်လိုက်တယ်။ လီးတချောင်း လုံးနဲ့ အဖုတ်အဝမှာတော့ အရည်တွေရွဲနေတာပေါ့။ အကိုကကျမအဖုတ်ကို အဝတ်နဲ့သေသေချာချာ သုတ်ပေးပြီး နမ်းပြန်တယ်။

'ရွတ် '
'ချစ်လိုက်ရတဲ့ အေးရယ် တသက်လုံးချစ်သွားမယ်နော်'
'ချစ်ပါအကို အကိုအတွက် အမြဲတမ်းပေါ့'

အကိုနဲ့ကျမဟာ ပြန်ပြီးဖက်ထားကြတာ ခနအိပ်ပျော်သွားကြပါတော့တယ်။

အော် ... **နှလုံးသားအသစ်နဲ့ချစ်ရတဲ့အကိုရယ်** မိတင်အေးကိုအမြဲတမ်း ချစ်သွားပါနော်။

နောက်ဆက်တွဲ-

ကျမနဲ့အကို စက်ဆဲကပြန်ခဲ့ကြပြီး မော်လမြိုင်မြို့အနံ့ လည်ကြပါသေးတယ်။ ကျိုက်ဝိုင်းဘုရား တောင်ပေါ်ဘုရား တွေမှာအရမ်းသာယာပြီး အကိုနဲ့စကားတွေပြောမကုန်ခဲ့ကြဘူး။ ညနေစောင်းရင် မြိတ်တံတားကနေ ကမ်းနားလမ်း ဟိုးအဆုံးကိုမျှော်ကြည့်ရင်း လမ်းလျှောက်ကြတယ်။ အပြန်မှာ ဘုန်းကြီးစားသောက်ဆိုင်ထဲဝင် ညစာစားပြီးမှ အိမ်ပြန်ခဲ့ကြတာကို အခုထိမမေ့နိုင်သေးပါဘူး။

သထုံပြန်ရောက်တော့ အကိုကိုသိပ်သတိရနေတယ်။ အကိုကလဲ မကြာမကြာဖုန်းဆက်ပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ဥလလောက်အကြာမှာ ကျမတို့မော်လမြိုင်မှာ လက်ထပ်ခဲ့ကြတယ်။ ဦးလေးမင်းမောင်သန်း-အန်တီမိတ်တင်နင်းဦးတို့က ကျမတို့ကိုခွေးကွင်း ဥဇကလက်ဖွဲ့တယ်။ သူတို့သမီးလေးလဲ အဖော်ရအောင် ဒိုင်းဝန်ကွင်းအိမ်မှာသဲနေရလို့ သထုံကဆိုင်ကိုရောင်းပြီး မော်လမြိုင်ကိုပြောင်းလာခဲ့ရပါတယ်။

ကျမအဖြစ်တွေဟာ အိပ်မက်လိုပဲ။ အကိုကလဲကျမကိုသိပ်ချစ်တယ်။ အခုတော့ ကျမထဲ အရမ်းသာယာနေပါပြီ။ အော် ... ရှင်တို့ကိုပြောရဦးမယ် သထုံကနေ မြိုင်ကလေးသွားကြရင် သထုံမြို့ထဲမှာ ထမင်းစားရင်စားမစားရင်တော့ လမ်းအကြိုဝင်စားဆို မိတ်အေးရဲ့မွန်မလေး ထမင်းဆိုင်မြဲသပိတ်တောင်ခြေမှာမရှိတော့ဘူးနော်။